

30. Titel kunstwerk: Magma

jaartal: 2010

vondst: bladvangers

locatie: de straat, Utrecht

story: Het was omstreeks de uitbarsting van de vulkaan op IJsland dat dit werk ontstond. Vulkanische, warme kleuren aangevuld met bloemvormen. Een boldraadrooster (bladvanger) zit normaal gesproken op een schoorsteen om blad, vogels en grof vuil tegen te houden. Afgewaaid en platgereden op straat ontstaat er een bloemige vorm die tot inspiratie leidt.

31. Titel kunstwerk: Born to be online

jaartal: 2012

vondst: computeronderdelen en plastic popjes

locatie: atelier Utrecht

story: Een vrij werk waarbij de gedachte vorm krijgt dat we als mensheid geregeerd worden door ICT en techniek. Voor het spel worden baby's al vrij jong achter een iPad gezet ter lering en vermaak. Peuters krijgen een elektronisch bandje om zodat mama weet waar het kind is en met acht jaar krijgt een kind zijn eerste eigen Iphone. Kunstmatige intelligentie, algoritmes, elektronisch bankieren, social media, Google, internet en big brother - we gaan een uitdagende toekomst tegemoet waarin geen enkel spoor verborgen kan blijven.

In de vitrine ligt klein werk (for sale) en ruwe vondsten

Meer zien? Schilderijen www.elsvegter.nl

Tentoonstelling Els Vegter



De stad als jachtterrein

kunst & storytelling
Utrecht en omstreken



28. Titel kunstwerk: Landscape I

jaartal: 2007

vondst: restanten visnet

locatie: Noordzeekust

story: Dit schilderij hoort bij mijn eerste materiewerken. De oranje strandvondst sleepte ik mee na een vakantie aan de kust. De vondst viel me op door de felle kleur. Eenmaal in het atelier combineerde ik het met een schilderij waarin cement verwerkt is voor een huidachtige structuur. Ik weet nog dat ik voor de keuze stond; zal ik een paar draadjes oranje toevoegen? Het voelde als een rebelse daad om die hele, grote, omvangrijke vondst in zijn geheel te gebruiken voor dit landschap. Een experiment uit een serie van 10 waarin ik in 2005 voor het eerst ging werken vanuit de horizon.

29. Titel kunstwerk: Online

jaartal: 2008

vondst: computeronderdelen

locatie: huiselijk gezin, Utrecht

story: Met twee opgroeiende jongens in huis is er regelmatig gewisseld van computer. De oude werd uit elkaar gehaald voordat het bakbeest naar grof vuil ging. Van een bedrijf heb ik eens een doosje met gebruikte onderdelen gekregen. Bizar om te bedenken dat hele levens op deze groene ingewanden beschreven staan.

26. Titel kunstwerk: Berk & Bast

jaartal: 2006

vondst: berkenbast

locatie: tuin Voordorp, Utrecht

story: Nadat ik geëxposeerd had in een lokale kerk, kwam de oudere dame van de kunstcommissie na afloop op mij toe. Ze opende haar handen met daarin flarden huidschors van haar zilverberk. Ik kende die imposante boom een paar straten verderop. *'Volgens mij kun je hier wel wat mee'*. Ik was ontroerd door haar gebaar en wilde deze vondst tonen in haar meest pure vorm. Op een minimalistische manier zweven de vlakken van schors en zand naast elkaar.

27. Titel kunstwerk: Kop van staal (zelfportret)

jaartal: 2007

vondst: staalkrullen

locatie: Oud ijzer boer, Maarssen

story: Met een doos liep ik wat schichtig de werkplaats binnen met containers vol oud ijzer en roestafval. Een walhalla. Grote mannen in overalls die wat vreemd opkeken van een vrouw met een doos. *'Zou ik even mogen kijken? Ik ben kunstenaar en'* Als een kind zo blij verliet ik het pand even later met een gevulde doos. De staalkrullen konden niet anders dan een bos haar worden. Het is mijn enige figuratieve portret tot nu toe.

1. Titel kunstwerk: Cremorne

jaartal: 2018

vondst: boomschors en bast

locatie: park Cremorne, Sydney

story: Aan het einde van 2017, begin 2018 zijn Wick en ik voor 4 maanden naar Australië en Nieuw Zeeland geweest. De vulkanische parken in Nieuw Zeeland hebben tot inspiratie en verschillende werken geleid. In Australië bezochten we de grote steden aan de Oostkust. De ochtendwandeling die we elke dag maakten in het park Cremorne in Sydney is ons bijgebleven. We zaten daar een week in een fijne AirB&B en vergaapten ons aan Opera House en de Harbour bridge die we vanaf de oevers konden zien. De zeilbootjes en de watertaxi's wisselden elkaar af op het water. Picknicken was een feest op deze plek ver weg van de drukte van de stad. In de avond ging de zon onder achter Opera House waar we ook een concert bijwoonden en genoten van architectuur en akoestiek. Langs de oever van het water bij park Cremorne stonden grote Gum trees, eucalyptus bomen die hun boombast loslieten. De bomen hielden hun blad vast maar verliezen hun huid die in schillen op de grond valt. De laatste dag verzamelde ik wat stukken. Een abstract werk waarbij alle aandacht naar het materiaal gaat.



25. Titel kunstwerk: Opeengebarsten

jaartal: 2006

vondst: bushokjesglas

locatie: Vader Rijn college, Utrecht-Overvecht

story: Tegenwoordig heet de scholengemeenschap in Overvecht Trajectum college. Op de fiets naar mijn atelier, rijd ik er dagelijks langs. Op een dag lag het hele bushokje wat bij de school staat aan diggelen. Het viel me op vanwege de groene kleur van het glas. Een prachtige pastel-kleur. Ik stapte af, viste een plastic zak uit mijn fietstas en begon het glas voorzichtig wat bij elkaar te vegen. Een groepje wachtende jongens met zwarte haren keek verbaasd naar mij. Eentje met een net doorbrekend snorretje riep verbaasd uit:

'Maar mevrouw, dat hoeft u toch niet op te ruimen!'

'Nee, dat weet ik wel maar ik ga er een schilderij van maken.'

'Ooh, kunt u mij ook schilderen?'

'Nee, daar ben ik niet zo goed in.'

Lachend namen we afscheid en de glasscherven gingen in de fietstas. Later in het atelier begon ik met het glas te schuiven. De langwerpige vorm van het doek leidde tot deze compositie. Binnen de serie huidlandschappen waaraan ik toen bezig was, werd het meer en meer een open wond. De randen maakte ik van verbandgaas en natuurlijk mocht de kleur rood niet ontbreken. Dit schilderij heeft o.a meegedaan aan Mea Vulva, een reizende tentoonstelling tegen meisjesbesnijdenissen.

24. Titel kunstwerk: Vogelhuid

jaartal: 2005 - (2018 Remake)

vondst: dode ekster

locatie: Biltse rading, Utrecht

story: Ooit waren onze jongens klein en fietste ik ze elke dag naar de vrije school in de Bilt. Soms fietsten we over de Voordorpse dijk waar we vaak schildpadden op de boomstammen in de plas zagen. In de weilanden graasden koeien, lammetjes en zwanen vlogen over. Een prachtige polderroute zo dichtbij Utrecht-stad. Soms hadden we haast en koos ik de drukke Biltse rading. Op een dag lag er een dode ekster in de berm. Joppe, mijn jongste en een dierenvriend stapte af en bekeek het zwarte verenkleed. *'Mag ik hem aan juffie laten zien?'* Hij zat nog op de kleuterschool en de docenten kregen daar het koosnaampje 'juffie'. Ik pakte een plastic zak uit de fietstas en begroef het diertje daarin. Op school keek juffie met belangstelling naar onze vondst en de blauwe weerschijn op de zwarte vleugels. Hij mocht niet in de klas blijven dus ik nam het vogellijkje weer mee. In mijn atelier ging het lijk onder het mes en prepareerde ik de snavel, de poten en de veren op z'n 'jan boeren fluitjes'. Het was in 2005 mijn eerste assemblage waarbij ik 'een groot object' toevertrouwde aan het doek. En dan nog wel een dode vogel. Het schilderij heeft ooit in een galerie gehangen maar sinds 10 jaar zijn de vleugels vergaan. Wat overbleef waren de pinnen van de vleugels. In 2018 schilderde ik het doek opnieuw (van blauw- naar grijstinten) en zo kreeg de vogelhuid een totale make-over.

2 + 3. Titel kunstwerk:

Gebroken herinnering I en II

jaartal: 2010

vondst: Delftsblauwe vaas

locatie: ouderlijk huis, Rotterdam

story: Deze twee olieverfschilderijen maakte ik dit jaar voor de zomer-tentoonstelling Delfts Blauw (2019) van galerie Sille in Oudewater. Het zijn sleutelwerken omdat ze een nieuwe manier van werken inluiden; vrijer en expressiever. Ook de hardblauwe kleuren zijn behoorlijk uit mijn comfortzone.

Voor deze expositie haalde ik de Delftsblauwe vaas van mijn familie tevoorschijn die verweesd in de tuin stond. Aangetast en al bijna in scherven. Een erfstuk uit de nalatenschap van mijn moeder die in 2010 overleed. Dit dierbare familiestuk herinnert mij aan de jaren '60 en '70 en het ouderlijk huis in Rotterdam. Het jaren dertig huis aan de singel met erker en glas-in-lood ramen waar mijn oudste broer altijd druipkaarsen op flessen brandde die behoorlijk in omvang groeien konden. De druipkaars stond naast de lege Delftsblauwe siervaas. Behalve in de lente. Dan schikte mijn moeder in deze vaas de gele narcissen die ze stiekem plukte bij de singel aan de overkant van ons ouderlijk huis in Rotterdam-Schiebroek. Dezelfde sloot waar mijn vader in de zomer vaak zat te vissen. De scherven symboliseren het geluk van de jeugdijaren die achter mij liggen en iets van de gebrokenheid die er ook was in het gezin.

4. Titel kunstwerk: Landscape VI

jaartal: 2008

vondst: stelen van zilverwitte katjes

locatie: Hogekampse plas, Utrecht Voordorp

story: Tijdens een fietstocht plukte ik wat katjes voor thuis aan de Hogekampse plas. Ze hadden belachelijk lange stelen en ik moest er wat afknippen met het snoeimes omdat ze anders niet in de vaas pasten. Zo had ik een bosje stelen van gelijke lengte in mijn handen en stond op het punt het weg te gooien, maar bedacht me. Alles wat de vorm aanneemt van een verzameling, kan ik gebruiken voor de kunst en zo verhuisden de katjes-resten naar mijn atelier.

De uitdaging in dit werk is een mooi ritme te vinden in afstand en hoe ze op het doek zijn geplaatst. In een dergelijke compositie is het niet alleen het materiaal bevestigen, maar ook veel kijken en afstand nemen. Het doek heeft eigenlijk geen onder- of bovenkant want de lege rand kan zowel boven als beneden. Het werk past in een serie van vijf landschappen met takken, waarvan er drie zijn verkocht. Van een breed verkocht doek met takken herinner ik me nog dat de man pas bij aflevering zag dat er organisch materiaal was gebruikt; hij dacht dat de bosrijke omgeving totaal was geschilderd.

23. Titel kunstwerk: Recycling

jaartal: 2007

vondst: fietsketting, onderdelen kettingkast, fietsband

locatie: de straat en de schuur, Utrecht

story: Vijf jaar was ik inmiddels bezig als autonoom werkend kunstenaar. Mijn dode vogel had ik al in 2005 opgeraapt van straat en op doek bevestigd en mijn assemblages begonnen te groeien. Mijn speurdersneus ook. Ik kon niet meer normaal door de stad fietsen zonder dingen te zien. Telkens weer zo'n keuzemoment; ga ik dit oprapen? Stap ik hiervoor van mijn fiets? De roestige ketting was een uitgemaakte zaak; daarvoor stapte ik gaan af. Verderop (of was het weken later?) zag ik de restanten van een oude Sparta-kettingkast. Een twijfelgeval vanwege het materiaal plastic waarop ik niet zo dol ben. Toch nam ik de vondst mee. In het atelier ging ik schuiven met de materialen op het lange doek. In het ontwerpproces kwam de associatie met de fietsband. Een Eureka-moment. Deze band lag nog ergens in de schuur en paste er wonderwel precies omheen, daar is geen lijm aan te pas gekomen. De kers op de taart. Wel is er in de loop der tijd een gat in de band ontstaan en groter geworden.

De horizontale verfvlakken links op het doek zijn profielsporen van fietsbanden die door de verf gerold zijn. Een galeriehouder heeft wel eens zijn best gedaan om dit schilderij in de burelen van het bedrijf Sparta te krijgen. Het werk maakt kosteloos reclame voor hen, tot nu toe echter zonder resultaat.

22. Titel kunstwerk: Under pressure

jaartal: 2012

vondst: kippengaas, behang en drie rubberen ringen

locatie: o.a. tuinhuisje Ons Buiten, Utrecht

story: Een restant van het behang dat we in ons tuinhuisje van Ons Buiten op de muren hebben, is hier gebruikt als afscheiding tussen pasta en olieverf. Het formaat van het schilderij is hier leidend voor de compositie geweest. Het is een vrij werk waar verzamelen, componeren, weglaten en toevoegen de opmaat zijn voor creatie van abstract werk. Het gaat puur over vormtaal. Pas als de vorm staat, voeg ik de kleuren van de olieverf toe. Het kippengaas maakt het werk ruimtelijk en drie zwarte ringen geven een zekere spanning en zitten er los in verwerkt. Ze zouden eraf kunnen en worden door sommigen gezien als de religieuze drie-eenheid of in relaties als driehoeksverhouding. Zo interpreteert de kijker een abstract werk naar zijn eigen werkelijkheid en dat mag.

5. Titel kunstwerk: Becoming an adult

jaartal: 2013

vondst: haar van zoon

locatie: huiskamer Utrecht

story: Op een avond hoor ik gegiechel boven. Mijn puberzoons zijn in de badkamer en hebben de grootste lol. Ze zijn iets aan het doen, maar wat? Even later komt de oudste naar beneden met een plastic zakje. Hij loopt lachend naar de keukendeur om het zakje weg te gooien in de klinko. Ik onderbreek zijn vaart en vraag wat er in dat zakje zit. Hij opent het en ik zie de complete haardos van mijn jongste zoon liggen. Met zijn 14 jaar heeft hij een prachtige bos blonde manen. Daar is nu niets meer van over ontdek ik als hij zijn kale hoofd om de deur steekt. Met de tondeuse zijn ze rigoureuus te werk gegaan. In een impuls grist ik het zakje uit zijn hand. Dit levende haar van zoonlief hoeft niet gelijk in de vuilnisbak, dat gaat naar het atelier. Misschien ontstaat er ooit een herschepping van dit DNA. Mijn zoons zijn daarna snel grote jongens geworden. In 2014 ontstond de serie Landhuid. In de celvormige gaten verstopte ik de jongensharen.

(vervolg)

jaartal: 2001

vondst 2: vogelklauw

locatie: Veluwe

story: Tijdens een sjamanistische week maakte ik mijn eigen medicijnschild. De omtrek maakten we van soepele wilgentenen die in een cirkel aan elkaar bevestigd werden. Het schild maakten we van oude lappen leer en suède, oude jassen van de kringloop. Door meditatie en trancereizen kwam ik in contact met mijn totemdier. Op het bruine suède van een oude jas schilderde ik deze, een uil. Na afloop van het weekend kregen we een bijzonder aandenken. Een van de vrouwen had er een gewoonte van gemaakt om alle dode dieren die langs de snelweg lagen, op te rapen en mee naar huis te nemen. Daar gaf ze deze verkeersslachtoffers een graf of ze prepareerde onderdelen zoals de huid, vleugels en poten. Zo kwam ik in het bezit van prachtige grote bruine veren van een buizerd (?) en een vogelklauw. Beide hing ik aan mijn krachtschild. Het schild heeft jarenlang in mijn atelier gehangen als herinnering aan deze bijzondere dagen. Na verloop van tijd heb ik de vogelklauw eraf gehaald om deze een nieuwe bestemming te geven in dit schilderij. De vogel slaat zijn vleugels uit.

21. Titel kunstwerk: Offer

jaartal: 2011

vondst: Turkse geitenhoorn, takken en divers roest

locatie: Bodrum, Turkije

story: Tijdens een wandeling op een vakantie in Turkije zag Wick deze hoorn van een geit liggen aan de rand van de weg. Niet gearzeld en in de koffer gestopt. Ook deze vondst is langs de douane gekomen. In het atelier begint het proces van zoeken, schikken en componeren. De andere takken en vondsten van roest heb ik erbij gezocht. De takken samen met de hoorn in de bovenpartij versterken de dierlijke vorm van een gewei. De titel 'Offer' dank ik aan mijn schoonmoeder. Zij zag dit schilderij toen het net klaar was en raakte zichtbaar ontroerd. Ze begon te vertellen (of was het prediken?) over het offer dat Abraham in opdracht van God moest brengen. Zijn eigen zoon Izak moest hij offeren en hij gehoorzaamde. Abraham bracht de brandstapel in gereedheid en hief zijn mes - tot God ingreep. Achter hem in het struikgewas ritselde iets, een ram zat verstrikt met zijn hoorns in de struiken. Die ram werd het offer waarmee Abraham God dankte voor het behoud van zijn zoon. Het offerblok is te zien in de onderpartij van het schilderij (volgens mijn schoonmoeder). In de meeste van deze assemblage-schilderijen werk ik op een formaat van 1.50 x 0.50. Een prettige maat om deze vorm van abstracte kunst te maken.

20. Titel kunstwerk: Texel's hout

jaartal: 2011

vondst: aangespoeld hout en fossiel

locatie: waddenkust, Texel

story: De restanten van een afgebroken strandhuisje lagen overal aan de vloedlijn; of was het hout als wrakhout aangespoeld? De rode kleur van een van de latten viel me op. De roestige scharnieren waren ook prachtig en kijk, even verder lag een soort schelpenfossiel. Samen met de jongens die toen 11 en 13 waren verzamelde ik het hout en droegen we het naar de auto die vlakbij stond.

In het atelier begint dan het selecteren. Sommige stukken hout zijn te slecht of hebben te weinig smoel. Uiteindelijk is het passen en meten op het langwerpige doek. Ook hier kies ik voor een gecentreerde compositie. In het midden bevestig ik de lijm in een baan die afgeplakt is waardoor een zekere strakheid in de vorm ontstaat. De linker- en rechterbaan zijn uitsluitend met olieverf geschilderd. De onderpartij is rood. Die kleur kies ik in dialoog met de rode verfstreken van het hout. Toch blijkt alleen rood te decoratief. Door meerdere lagen olieverf met paletmes aan te brengen, krijgt de verfhuid net zo'n ruige uitstraling als het verweerde hout. Het rood blijft er subtiel doorheen schemeren.



6. Titel kunstwerk: Between earth and water

jaartal: 2015

vondst: boomschors en roest

locatie: onbekend, verzameling atelier, Utrecht

story: In dit werk uit de serie Landhuid gaat het over gelaagdheid in land en huid. Het gaat ook over verf, deze is opgebracht met het paletmes en door te spelen met medium en verf ontstaan vanzelf patronen, verdikkingen en transparante lagen. Zoals het lichtblauwe water dat vanzelf is ontstaan. De achtergrond was lichtblauw van kleur en de kunst is deze dan niet helemaal dicht te smeren. Deze toevalligheden bedenk ik niet maar ontstaan in het schilderproces. Dat maakt deze manier van werken zo verrassend; het gebeurt onder je handen. De vondsten versterken de aardse lagen onderin. De story van de vondsten ontbreekt hier; ze lagen ergens in mijn atelier. Dit schilderij doet mee in de tentoonstelling vanwege de relatie met fashion. De print heb ik gebruikt voor een jurk. Mijn eerste jurk van een lichtgroen lenteschilderij is verkocht. Dit schilderij is de basis geweest voor een herfstjurk die bij openingen goed van pas komt.

19. Titel kunstwerk: Transitie

jaartal: 2009 - (2019 Remake)

vondst: ventilatieroosters, oud roest, computerventilator, lood en computeronderdelen

locatie: voormalige Majella-mavo (Rietveld college)
Utrecht Tuindorp

story: Toen de school gesloopt werd, waarin ik een jaar lang mijn atelier had in een ruim lokaal, ben ik langs gegaan om mijn goud te delven en stuitte ondermeer op de drie roestige ventilatieroosters. De eerste versie van dit abstracte werk maakte ik in 2009 met grijze en gele tinten. Ik ben er nooit helemaal tevreden over geweest. In 2019 pakte ik het schilderij opnieuw voor een remake. Er gaat een andere kleur olieverf overheen, de lijnen worden strakker en ik voeg computeronderdelen toe als ook een computerventilator. Hierdoor krijgt het de lading van een industrieel werk in transitie. Een term waar de kranten anno 2019 bol van staan en waarin wij allen mee moeten ontwikkelen. De ronde ventilatorvorm doet me denken aan de zon en nieuwe vormen van wind- en zonne-energie.

18. Titel kunstwerk: Twins

jaartal: 2008

vondst: lood van een klushuis,

locatie: jaren 20 huis en schuur, Zeist

story: Als een opgevouwen pakketje kreeg ik het in mijn handen gedruwd van Wick. *'Kun je hier iets mee?'* Hij zat op een grote klus in Zeist en renoveerde een oud huis uit begin 1900. Lappen lood moesten van een schuurdak verwijderd worden en plaats maken voor kunststof. Ik vouwde de pakketjes open en was blij verrast met de structuren die ik zag. De karakteristieke gaten waar de klinknagels in hebben gezeten en de ritmische vouwen zijn betoverend mooi. Ik zag gelijk dat dit lood zo puur was van zichzelf en de schoonheid van aantasting en verval in zich droeg. Als kunstenaar hoefde ik maar heel weinig toe te voegen. Ik keek naar de kleuren van het lood en de vouwlijnen en die herhaalde ik op doek. De ingesneden stukken kwamen aan de bovenkant. Het waren de jaren van de aanslag op de Twin Towers. De ramp uit 2001 zat nog vers in het geheugen waardoor de associatie met de torens uit New York en de verschillende verdiepingen vaak voorbij kwam.

7. Titel kunstwerk: Giving birth

jaartal: 2013

vondst: lijmklodder

locatie: Bouwplaats Utrecht

story: Dankzij mijn man Wick die timmerman en schilder is en vele klussen onder beheer heeft, krijg ik soms mooie vondsten. Deze keer in 2015 kwam hij thuis met een prachtig gevormde lijmklodder. Het is restafval dat vrijkomt bij het fineren en lijmen van profielen op kastdeurtjes en aanrechtbladen. Daarvoor gebruikt hij een lijmkant bandmachine. De resten van de lijm vallen op de grond. De klodder viel hem op en hij nam dit cadeau mee naar huis. Mij raakte de vrouwelijkheid van de vorm, rond, welvend en sensueel. Het duurde nog tot 2016 voordat er een werk ontstond. Soms moet iets rijpen. Het vrouwelijke, vulva-achtige heb ik versterkt met verf in huidtinten. De plaats van het object aan het einde van een spleet is niet toevallig. Op die plek versterkt de vorm het beeld. De titel komt dan als vanzelf naar boven 'Giving birth' en refereert daarmee onbedoeld aan het beroemde schilderij van Gustave Corbet 'L'Origine du Monde'.

8. Titel kunstwerk: The waste land

jaartal: 2015

vondst: lap lood

locatie: Bouwmarkt Utrecht

story: Met wol is in de bovenlaag een celachtige structuur aangebracht. In 2015 is dit werk ontstaan in de serie Landhuid waarbij de sleuven en de gelaagdheid in de olieverf steeds terug keren. De sleuven verwijzen naar poriën en haarvaten in de huid microscopisch gezien; op macro-niveau verwijzen ze naar rotsspleten, riviermondingen en tekens in het landschap of de aardkorst. Het organisch materiaal wol past hier goed bij. Als tegenhanger en om het werk bodem te geven is een lap lood aan de onderkant bevestigd. De lap lood is letterlijk om het doek gedrapeerd en maakt het werk loodzwaar. Dit keer geen vondst maar nieuw lood uit de bouwmarkt maar wel gekregen van manlief. Het was over van een klus.

17. Titel kunstwerk: No title

jaartal: 2011

vondst: BBQ-rooster, aangespoeld hout

locatie: waddenkust, Texel

story: De vorige avond was hier nog gebarbecued. De restanten lagen op het strand van Texel. Naast de kippenbotjes (die ik liet liggen) zag ik opeens het verroeste bbq-rooster, een mooie ronde vorm met traliewerk. Ik pakte het op en nam het mee naar de Stay okay waar we logeerden. In mijn atelier kost het heel wat denkwerk om het rooster zo te bevestigen dat er geen olieverf aankomt. Het roest moet mooi zichtbaar blijven en in originele staat, het hart van het werk. Ook bij deze assemblage bepaalt het lange formaat van het doek de compositie. In het midden heb ik een laag pasta opgebracht waarin de combinatie van materialen is gegroeid. Kijken, toevoegen, schuiven, weglaten, kijken en dan valt het kwartje, hoewel het altijd spannend blijft om te gaan lijmen. Samen met de lap lood is het een vlechtwerk geworden waarbij alles vast zit met lijm behalve het rooster. Bij aanraken wiebelt het. De volgorde van bevestigen en schilderen is in dit proces belangrijk en verklaart de witte stukken linnen achter het rooster. Dit werk is eigenlijk een ambachtelijke puzzel.

16. Titel kunstwerk: Roest-reanimatie (zelfportret)

jaartal: 2009

vondst: platen zink met roest, veren buizerd (?)

locatie: Winklerlaan, sloop Majella-Mavo, Utrecht Tuindorp

story: Een jaar lang (2004-2005) heb ik een atelier gehad in een schoollokaal van de Majella-mavo in Tuindorp. Een heerlijk grote ruimte op de begane grond. De school viel op doordat er op de gevel met grote letters 'Huiswerkvrij' stond. Toen de school de jaren erna gesloopt werd voor woningen, ben ik langs gegaan om mijn goud te delven en stuitte ondermeer op deze platen zink met roest. Het bovendeeel viel mij gelijk op als gezicht.

De platen pasten net in de fietstas. In het atelier hebben ze nog jaren gestaan voordat ik er een zelfportret van durfde te maken. Een beetje gek toch, 2 platen zink en klaar is kees. Het lijkt makkelijk maar is toch een uitdaging. De vondst in zijn volle glorie de aandacht geven. Dit zelfportret is mijn tweede en toont dat iedereen anders is.

(Mijn eerste zelfportret is 'Kop van staal' - nr. 27)

Aan het linkeroog heb ik nog wel een kloddertje verf toegevoegd. De achtergrond is in dezelfde sfeer geschilderd als het zink. De veren heb ik er pas onlangs los bij gestoken om het geheel te verzachten. Deze komen van het medicijnschild (zie tekst 5 - vogelklauw). Ik ben er nog niet uit of de veren het beeld versterken of niet.

9. Titel kunstwerk: Crawling in the deep

jaartal: 2015

vondst: palmsblad en boomschors

locatie: Lanzarote (Canarische eilanden)

story: In die tijd (2014) was de douane op de luchthaven nog niet zo streng met controle van in- en uitvoer van exotisch zand of organische vondsten. Misschien ook wel, maar ik heb altijd het risico genomen en de spulletjes in een zak onderin mijn koffer meegenomen. Niks is zo leuk als thuiskomen van een verre reis en nog wat lavazand en vulkaankorrels te hebben uit een lavagebied. Een kinderlijk plezier. Deze schors van de palm lag gewoon los op de grond in een park met palmbomen op Lanzarote. De boom had zijn huid al losgelaten. In 2015 is dit werk ontstaan in de serie Landhuid waarbij de sleuven en de gelaagdheid in de olieverf steeds terugkeren. De sleuven verwijzen naar poriën en haarvaten in de huid microscopisch gezien; op macro-niveau verwijzen ze naar rotsspleten, riviermondingen en tekens in het landschap of de aardkorst.

10. Titel kunstwerk: Cellulaire stelsels

jaartal: 2015

vondst: visnet

locatie: strand Noordzeekust

story: Met mijn gezin liep ik op het strand van Callantsoog. We kwamen geloof ik van Texel. Het is heerlijk om te juttten langs de kust maar de ene keer ligt er meer dan de andere keer. Mijn oog viel op de groene bos touw. Behalve dat het een strandvondst is, verbeelden de gaten in het net voor mij celvormen. Mijn serie Huidlandschappen is ontstaan in 2008 en deze vormen sloten daar naadloos bij aan. Cellulaire stelsels zijn te zien onder de microscoop bij het bestuderen van de huid. Elke cel heeft een kern en soms vallen er gaten of vermenigvuldigen cellen zich op een te snelle manier. Dan is er sprake van woekering en ontstaat kanker. Celdeling die gaat volgens het boekje is eigenlijk een wonder. Dit werk is een overgangswerk en slaat een brug tussen de serie Huidlandschappen en de serie Kustlijnen.

15. Titel kunstwerk: Zandmotor

jaartal: 2010

vondst: lijmplak

locatie: bouwplaats Utrecht

story: *'Met de aanleg van de Zandmotor, een schiereiland voor de kust van Ter Heijde, is een experiment gestart om het zand langs de kust te verspreiden. Tussen maart 2011 en november 2011 hebben Rijkswaterstaat en de provincie Zuid Holland het schiereiland in de vorm van een haak aangelegd. Het schiereiland steekt één kilometer ver in zee en is aan het strand twee kilometer breed. De Zandmotor is een mooi voorbeeld van bouwen met de natuur. Door in een keer een grote hoeveelheid zand te storten, wordt herhaaldelijke verstoring van de kwetsbare zeebodem voorkomen. De natuur legt het zand op de juiste plek.'* In 2010 stond een aankondiging van dit project in de krant met een foto erbij. Deze foto van de Zandmotor deed mij gelijk denken aan een celvorm. Kort daarna in 2010 kreeg ik van mijn man Wick (timmerman en schilder) een prachtig gevormde lijmplak en ik zag direct een celkern. Mijn geschilderde Zandmotor is gebaseerd op het satellietbeeld van de foto uit de krant. Het vormt een overgangswerk vanuit de serie Huidlandschappen naar de serie Kustlijnen waar de micro-wereld van de cellen en de macro-wereld van de aarde elkaar raken.

14. Titel kunstwerk: Vulkaankust

jaartal: 2010

vondst: vulkaanzand, palmboomblad

locatie: vulkanische aarde, Lanzarote

story: De vuurbergen op Lanzarote waren mijn eerste kennismaking met vulkanen en vulkanische grond. De aarde is zwart en bedekt met zwarte lapilli. Het landschap bestaat uit gestolde lava en zwarte vlakten. Ook de stranden bestaan uit zwarte korrels wat wel even wennen is. In Nationaal park Timanfaya hebben wij kippetje gegeten die gegaard zijn met de vulkanische aardwarmte. Op blote voeten kon je er niet lopen. Verder doen ze aan 'vulkaantje pesten'. In een van de kraters gooien ze voortdurend een soort zeepoeder waardoor er op commando een geiser ontstaat en het water hoog opspuit. Daar omheen staan drommen klappende toeristen. Later in Nieuw Zeeland zagen we dit fenomeen nog sterker uitvergroot en werd er een heel spektakel van gemaakt. Het publiek zat in een arena en kreeg een show. Zo verdwijnen langzaam de laatste spuitende geisers. Een handje zand nam ik mee van het eiland om in dit schilderij te verwerken. Van de palmbomen raapte ik de losse bast op die op de grond lag. Er zit een prachtige nerfstructuur in. Het schilderij toont een bovenaanzicht van de vurigheid van het landschap; even goed toont het een zijaanzicht van vulkanische bergen met getinte lichten.

11. Titel kunstwerk: Weefsels

jaartal: 2008

vondst: shoppinglabels

locatie: DiDi Utrecht

story: Tien jaar geleden kocht ik graag mijn kleding bij DiDi: kleurrijk en ruimvallend voor een maatje meer. De labels vond ik bijzonder en bewaarde ik in een doosje. In de serie huidlandschappen ging ik steeds meer abstraheren en stond mezelf toe gekke vondsten toe te voegen. Dat werden de labels. Het had niet direct betekenis maar het doek heeft een tijdje 'shopverslaafd' als titel gehad. De rode kleuren symboliseren de hitte die je kan overvallen als je 'iets moet hebben'. Op jacht gaan in de stad naar dat unieke kledingstuk wat je gelukkig maakt. Sommige vrouwen zullen dat herkennen. De weefsels onderin zijn geïnspireerd op huidachtige structuren en cellen die je ziet onder de microscoop. Ook doet het denken aan mycena paddenstoelen, cantharellen en zwammen. Dit schilderij heeft een andere kleur bovenkant gekregen en ging van paarsrood naar warm okergeel waardoor de hitte en de koorts eruit verdwenen zijn. Zo kwam de titel 'Weefsels' naar voren. Ouder geworden, ben ik minder een winkelfanaat geworden. Ik heb alles al. Dat kun je rustig zeggen als je bijna zestig bent.

12. Titel kunstwerk: Inconvenient beauty

jaartal: 2008 - (remake 2018)

vondst: bot, huid, eland, lood, bast

locatie: Utrecht, bossen van Zweden

story: Alles van waarde is weerloos. Werken met dierlijke vondsten heeft als nadeel dat het de tand des tijds niet doorstaat. Het organische vergaat en vermenigvuldigt zich. Als mijn atelier de broedplaats wordt van kleine larven, beestjes en motten, moet ik ingrijpen. Dit werk heeft in oorspronkelijke staat (*zie ansichtkaart*) meegedaan aan diverse exposities o.a. de Kunstschouw in Zeeland waar het op een oude boerderijdeur helemaal op zijn plek was. Ook is het werk ten toon gesteld tijdens Open stal in Oldeberkoop waar het schilderij nog de voorpagina haalde van de Friese courant.

Vrienden van ons wonen in Zweden en geven cursussen 'overleven in de natuur'. Sporen zoeken, eten uit het bos en eigen kleiding maken. Het vlees van de eland eten de Zweden graag, maar met de huid doen ze niets. In een dergelijk bosweekend heb ik de Elandhuid gelooid en ontdaan van zijn haren. Het was voor mij een manier om letterlijk in de huid te kruipen voor de serie Huidlandschappen. De opgespannen huid hangt inmiddels al jaren bij ons tuinhuisje. Een leren tas is het helaas nooit geworden. De remake was noodzakelijk vanwege ongedierte dat begon te lopen. Alle wol en haren zijn verwijderd en nieuwe materialen heb ik toegevoegd.

Met weemoed denk ik terug aan de originele versie.

13. Titel kunstwerk: Wortelstelsels

jaartal: 2008

vondst: elfenbankjes

locatie: Elswout, Overveen

story: Zijn elfenbankjes beschermd? In 2008 was ik me daar niet bewust van en brak ze af van een oude boom. Er waren er best veel in Elswout omstreeks die tijd. De vormen deden me denken aan celvormen. In de serie Huidlandschappen is dit abstracte werk ontstaan met lagen en (wortel)punten. De serie ben ik begonnen met twee dwarsdoorsnedes van de huid zoals we die kennen uit het biologieboek. Daarna vond ik de letterlijke huidweergave niet meer zo interessant en lag de uitdaging in het steeds verder abstraheren van het thema huid. De elfenbankjes heb ik in die tien jaar 1 x bijgewerkt met een medium. Ze zijn goed geconserveerd.